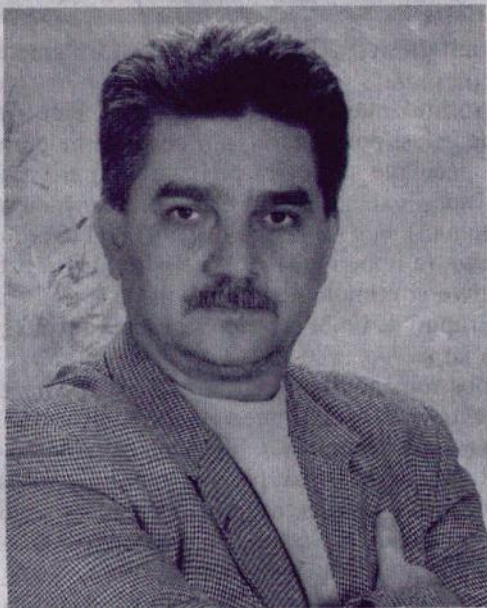

Dumitru-Dan MAXIM

CERȘETOR

(cu drag de țară)

Am terminat monedele din stângul,
Din dreptul buzunar la fel
Și am să trec aproape de morminte
De prin sicrie vechi să adun bir.

Voi să le pun la dijmă moși-strămoșii
Cu fețele în sus adulmecați
De poftele rebele-farisee
Ale gigantelor duhori de deputați.

Flămânzi, opinca să și-o fiarbă-n oală.
Să-și scoată carnea de-Om de printre dinți
Și să-și așeze ghiftuiți coroana
Pe creștetul cu nimb de idioți.

– N-or să-și întoarcă din siberii tații!
Și n-or s-aleagă din arhive frații!
Căci n-au avut iubirile curate
De țară, de copii și nici de carte.

Își supără părinții cu mulțimea
De ani furați de la vecinii lor,
Care-au murit aseară cu nepoții
Pe lavița de scânduri din pridvor.

Am să tot lupt cu morile eterne
Și-am s-o termin cu oamenii de gând –
Am să-l ridic din morți pe Diogene
Să lumineze viața pe pământ.

Voi fereca Pământ cu-n lacăt mare,
Mai mare decât dragostea ce-o port
Părinților lipsiți de libertate
Și ura ce le-o poartă din mormânt.

Apoi, cu bunul meu și neînfricatul frate,
În zilele cu nopțile târzii,
Voi ridica paharul cu dreptate
La porțile deschise pentru vii.

RUGA TATEI

(sau ieșirea din infern)

Vom veni prin bătaie de toacă –
Dârji și calmi,
Luminați ca un Zeu.
Vom veni și la oră de noapte,
Vom veni și la oră de zi,
Vom veni însetați de Dreptate
Vom veni oropsiți prin pustiu...

– Ora fix! Ora mea! – am să strig,
ORA NOASTRĂ!
Oră veche cu stropi de tămâi
Printre care doar Îngerii poartă
Grija Lumii și a Timpului...

Vom purta dinspre inimi spre inimi
Tricolorul cu arome de tei,
potrivindu-ne umăr-la-umăr
camarazi: și copii, și femei.

Vom pași dinspre moarte spre viață
printre oameni de oameni trădați

potrivindu-ne umăr-la-umăr –
străbunicii, părinții și frații.

Tricolorul i-a Ta demnitate! –
să-l împarți împăcat tuturor...
Albă foaia pe verso; pe față –
neagră viața pe falșii eroi!

Blânda-mi Țară, ușor șterge ruga
Prăfuită în Veacuri de Ieri:
– Să mă dea Dumnezeu la o parte?
Să mă ia mai aproape de El?

– Bună Țară, uscat sunt ca toaca,
Simt un dor Îngerit de demult –
Rugăciunea cuvintelor Tatei:
“Să vă apere Bunul de toate!
Spre izbândă să mergeți cu EL”.

PROTEST

Și am venit aici din partea mea.
În ochi să te privesc, jigodie-scundă,
Dintre pavaj trădările să-ți scot,
Iar din siberii – frații tăi cu număr.

Și am venit aici din partea mea.
O poezie să-ți citesc, fără cuvinte,
Caci poate ajunge la urechea ta
Suspîn de prunci crescuți fără părinte.

Și am venit aici din partea mea.
Privirile să-ți șterg, a miez de noapte,
Să vezi și tu cum Libertatea mea
Îmbrățișează blând și-odrasla ta.

Și am venit aici din partea mea.
Povești să spun copiilor de mâine:
Cum azi, copiii bravi din țara mea,
Concep, gemând, în cort, o Zi de Mâine...
Cum înghețați – se încălzeau cu suflet,
Cum flămânziți – se alimentau cu suflet,
Cum oboșiți – se întăreau cu suflet,
Iar când dormeau, se înveleau cu suflet
Și-n vise îngâneau: *Dreptate și Adevăr!*

Și am venit aici din partea mea.
Și vom pleca de-aici cu Partea Noastră
De Libertate, Adevăr, Dreptate,
Pe care le vom prinde mândri-n păr
Și le vom împărți din casă-n casă
Ca pe-un colind pe care nu-l uităm.

Dar am venit aici din partea mea.

A MURIT ANIMALUL DIN OAMENI

A murit Animalul din oameni.
A rămas doar NE-omul rănit –
Frumusețea-i acoperă taina
Îmbrățișată de Omul din schit.

A murit Animalul din oameni.
A rămas doar NE-omul răpit
de frumoasa-i NE-haină leproasă
și de veacu-i NE-putred perfid.

Case își fac în lăcașele Sfinte,
Soațe își vor printre roabe de robi.
Pașapoarte, distincții spumoase
Ticluiesc pentru fici și feciori.

Țara își vând de la vame la vame,
Gloria-își cumăpără la preț redus,
Amintirile, toate grămadă,
Le acopără cu împrumut.

Teascul vremii îi cer la răcoare –
Vistieria o-mpart contra cub...
Și rămân copilașii pe-afară
Sprijinți de-al lor mărșav trecut.

Iar țăranii, ca praful de taină –,
CRUCEA ZILEI CRESCUTE ÎN ZORI –,
își cipolesc din salcâm o pomană
și se-amestecă-n noapte cu flori.

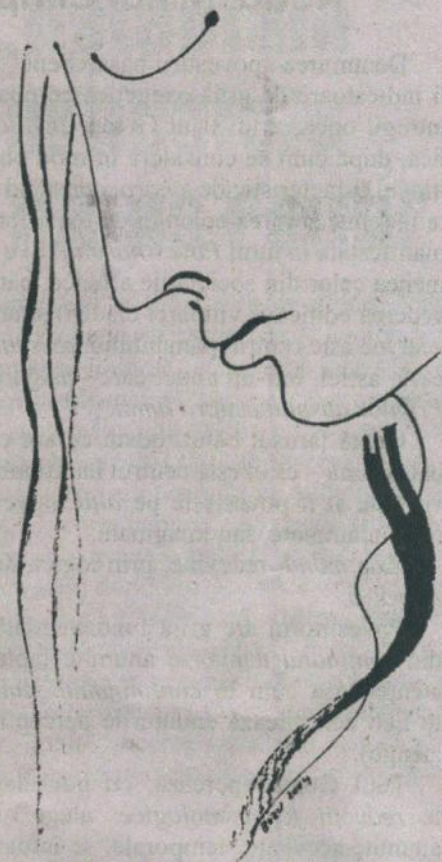
Vor mai trece prin timpuri pagâne
Poate azi, poate mâine un pic
Apoi fi-va Dreptate și Pâine
Pentru fiul nepotului mic.

LIBERTATE

Am să alung Libertatea din casă,
Am să alung Libertatea din gând
Și cu straie de albă Crăiasă
Am să îmbrac întunericul blând.

Frigul, cald am să pun într-o cupă,
Verbul, greu am să-ngrop în pământ
Și-am să-mi fac o frumoasă pereche
Cu-obositele păsări din crâng.

Firul dalb, am să pun între trestii,
Omul drag, am să scol din mormânt
Să mă sprijin de sufletu-i rece
Să-i ascult rugăciunea cu jind.

SĂ FIM HAPSÂNI

Să nu vă temeți să luați Dreptate
Să nu vă temeți Adevăr să-mparteți
Vecinilor, copiilor pe drum
Cu care să se-mproaște zi și noapte...

Și iarna, în loc de bulgări de zăpadă,
Să-arunce-n geamul meu cu Adevăr,
Iar eu să-i dojenesc cu Demnitate
Și îndărăt să le împart Dreptate...

Să nu vă temeți. Nu vă limitați.
Vă rog: chiar fiți hapsâni la Libertate,
Iar Adevărul pur să tot împărți
Din zi în zi, din an în an, din frați în frați...

Grafică de Teodor Buzu